

[Niels Matthiasen.]

i et glas vand, en slags fata morgana. Pludselig som den var der, så var den der ikke alligevel. Det skyldes måske først og fremmest, at det ærede medlems eget parti faldt fra, og prompte derefter foretog det ærede medlem hr. Ninn-Hansen på det konservative partis vegne noget, som man måske kunne kalde et TV-elasticitets tilbage-tog. Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen, som nu går sin enegang, kan vel bedst i aftenens TV-avis illustreres med Fritz Jürgensens gamle tegning af ham, der rider alene på sin kæphest og siger: gå længere til højre, husk, vi er et helt regiment!

I dampradioen kunne man så passende bringe en variation af det gamle eventyr om den ene fjer, der blev til 5 høns, men som nu er blevet ændret til de 5 høns, der er blevet til 1 fjer.

Nu ved vi jo fra dagspressen og også fra tingets talerstol her i dag, at det ærede medlem hr. Thisted Knudsen har modtaget en lang række breve, op til 700 breve, der alle har givet ham ret, og det er da helt klart, at disse breves synspunkter kræver samme respekt som de modsatte synspunkter; men man må dog måske nok sige, at når Danmarks samlede seerantal udgør 1.077.300, så repræsenterer de ca. 700 breve mindre end 1 promille af seerne, og det kan da vist ikke være helt rimeligt, at det er denne promille, der alene skal tages hensyn til.

Sagen er jo, at man kan dårligt diskutere den nye TV-avis. Den har fungeret lidt under 1 måned. Det ærede medlem hr. Thisted Knudsens voldsomme protest fandt sted, efter at den havde fungeret i 3 dage. Jeg har ikke det mod, end ikke efter 3 uger, og jeg har egentlig heller ikke megen respekt for dem, der har det mod, at de på grundlag af mindre end 1 måneds indsats tør stemple en lang række dygtige journalisters arbejde for at finde de bedste veje og muligheder for at sende dagens nyheder til seerne som en Goliatfiasko. Hvis man kan det, må man være meget dygtig eller i hvert fald nære en girafantisk tillid til sig selv.

Den nye TV-avis er ikke fuldkommen, selvfølgelig er den ikke det. Det er menneskeværk, og hvor meget man end forbereder og planlægger en ting, bevæger man

sig i teorien; men det er i praksis, at tingene skal stå deres prøve.

Man kan i forbindelse med den nye TV-avis fremhæve gode ting, man kan pege på ting, der kan blive bedre; og det er da klart, at en række seere med TV-avisen står over for et helt nyt begreb, og de må ud fra deres vante forestillinger om det gode, gamle Aktuelt sige, at det her forstår vi ikke, det her er vi ikke vant til. Det afgørende er — og det er måske noget, der burde slås fast i højere grad, end sket er — at vi har fået en TV-avis, at det er en ny ting, ikke en fortsættelse eller en afløser af noget gammelt, men en helt ny ting. Det er denne nye ting, vi skal tage stilling til, vi skal gøre op med os selv, hvad vi ønsker os af den, og derfor kan det ikke nytte at sige, at vi vil have det gode, gamle Aktuelt, det gode, gamle, der altid er godt, når det nye kommer. Ja men har man da helt glemt, hvad man har sagt om det gode, gamle Aktuelt, om den uaktuelle behandling af stoffet i tilfældige filmklip fra forskellige ambassaders propaganda-afdeling, om de evindelige bildøre, der smækkede op og i, om den uendelige strøm af flyvemaskiner, der startede og landede med diverse statschefer — alt sammen uden at man blev stort klogere af det?

Sandheden er, at det gode, gamle Aktuelt ikke kunne give nogen dækkende skildring af de begivenheder, der skete dag for dag, men måtte indskrænke sig til at gengive begivenhederne efter de forhåndenværende søms princip. Selvfølgelig kan man acceptere dette synspunkt, hvis man mener, at vi her i landet bygger på en radioavis, og mener, at det er overflødigt at stable en TV-avis ovenpå. Men udfylder man på denne måde det behov, der er for nyhedsformidling gennem TV? Der er undersøgelser, der fastslår, at 40 pct. af de unge familier i Københavns omegn ikke holder nogen avis. Man ved også, at i ca. 300.000 hjem har man radio, men at der findes 1.077.300, der har TV-apparat. Vil det så sige, at man skal tvinge de sidste til både at have radio og TV for at få en nyhedsorientering?

Personlig vil jeg da nødigt undvære radio; men blande sig i folks ønsker og vaner, i om de vil høre eller se, er det ikke at komme